HALLELUJA! JEG HAR MIN JESUS FUNDEN

(♩ = ca. 84)

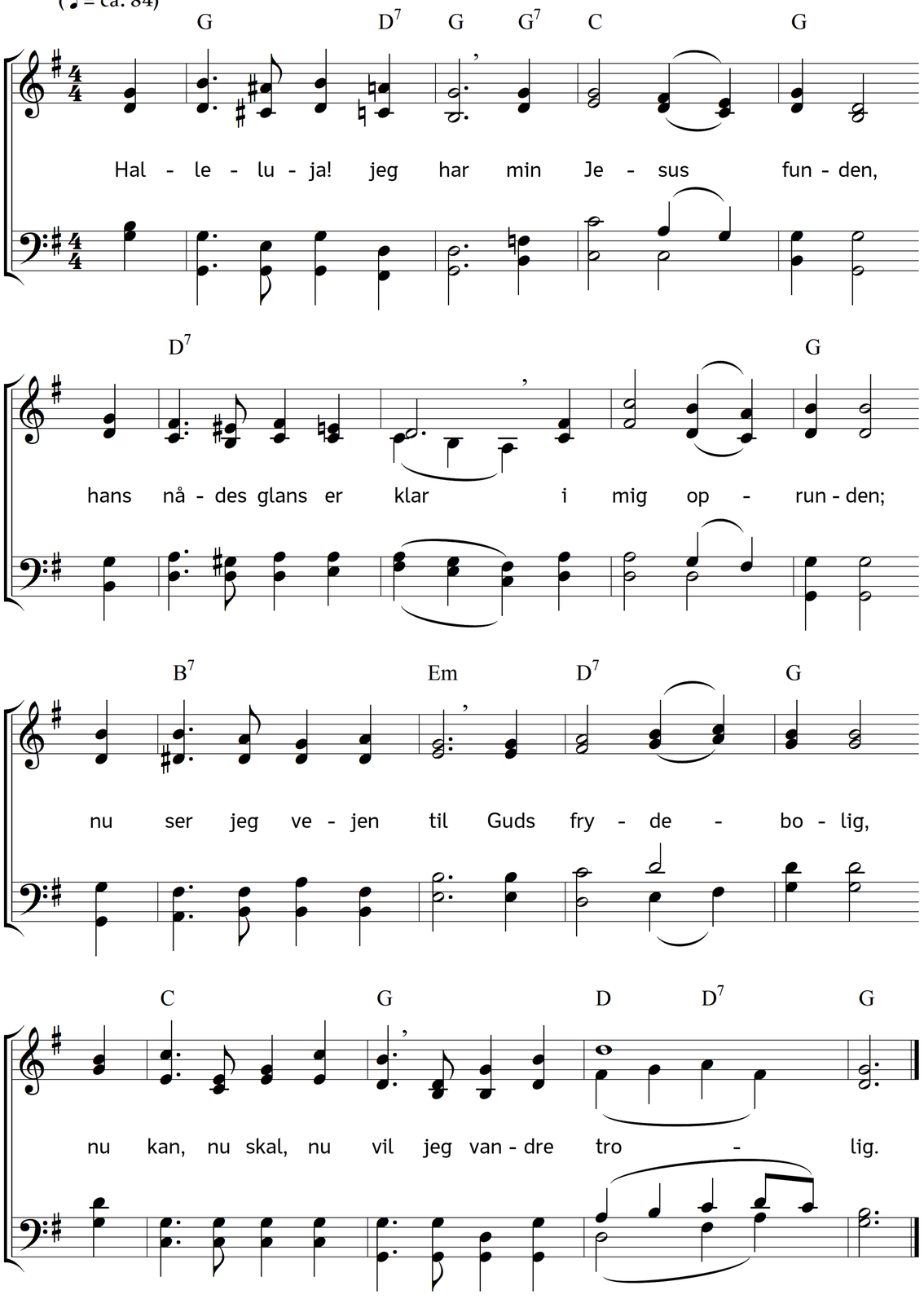

2. Velan! min tid er knap,
jeg får at rende,
hvor løbe de i kap,
som kronen kende!
Al verden vil jeg først
med ét forkaste,
og som en hjort i tørst
til himlen haste.

3. Kun fort på livets vej,
oplyste sjæle!
I må i sandhed ej
i verden dvæle,
enhver for Gud sig til
den sag forpligte,
at vi til himlen vil
alene sigte.

4. Al verden er forgjort
i alle sinde,
og tror: der ej er stort
hos Gud at vinde,
det går, som det er van
i alle hjørner,
til hun i døden an
på dommen tørner.

5. Da skal hun få at se,
hvorfor hun slæbte
og efter evig ve
i tiden stræbte,
at hun har gjort sig alt
for stor umage,
at lægges ned i salt
og helved-lage.

6. Det er jo ret nok til
de svine-lemmer,
som jorden have vil
og himlen glemmer,
som verdens lysters mal
og mast udvælge,
og himlens engle-fad
for intet sælge.

7. Især er det en spot,
ja mord at kalde,
når de, som kende got,
fra nåden falde,
som hunden til sit spy
sig grådig vender,
og vasket sø på ny
til sølen render.

8. Men I som kende ham,
der for os døde,
og kalde det en skam
ham ej at møde,
hvad øjeblik han vil,
i brude-smykke,
i får i sandhed til
heran at rykke.

9. Går fort og strider mod
de onde tanker,
som sig i eders blod
om sjælen sanker,
endog den mindste lyst
ret at bekrige,
bekræfter håbets trøst
til himmerige.

10. Det er en liden tid,
så har jeg vunden,
så er den ganske strid
med et forsvunden,
så kan jeg hvile mig
i rosensale
og uafladelig
min Jesus tale.

11. Mig tykkes, at jeg ser,
hvor Gud sig fryder,
når Jesu kæmper mere
igennembryder,
at det kun ende få
med deres plage.
Og hver sin krone må
af Jesus tage.

12. Jeg ser dig nok, min krans,
i himmerige,
for dine perlers glans
må solen vige,
og når jeg tænker på,
hvor dig fortjente,
så ved jeg, at jeg må
dig vist forvente.

Tekst: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.

Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/163/